

ju, kothiz skorza a posnaju, so hubeni Rjesch-nizy su, schelake Spytowanje czuja, so dru-dy swarja, so rosniewaju, tak so jich Ne-szczerplosz nadpane, so so drudy s Jydzu a s Piczom trochu pschewosmu. Te a druhe Rjechi wiżaju nadnami tak dolho, hac̄z na Sem i živi smy, na jenymbole, hac̄z na drugim. Jeli so pak tebi tajke Rjechi žel su, aty pschecziwo twojemu Swjedomiju dljeje we nich nesawostanesch, ale Wodaczje a Troscht pschecziwo nim žadasch, da so ty tehodla wot Wotkasanja teho Knesa wot-czanež nedvrbisch. Pschetož tak dolho, hac̄z ty teho stareho Hadama na Schiji nosyšch, nebudže tebe wjeszje to sminycz, so by ty s Rjeschczewoszju, se slymi Myšlemi a sdrumim tehorunja spytowanju nebyl a so ne-pscherjeschil. Dy by ty pak nochzyl Bože Wotkasanje predy wuziwac̄z, hac̄z by schitke Rjechi wotbyl, da ty do Wječnoszje k Boże-mu Blidu nepschindzesch.

b.) Czi pak wuziwaju to Wotkasanje n e-dostojne, kotsiz wjedomujew Rjechach ja wostanu, jako we ſurowym Rje-wi pschecziwo Blischemu, Mordarstwi, Kur-warstwi, Mandzelstwa Lamanju, a drugich tehorunja ſjawnych Rjechach, kotrejchz so woni wostajicž Myſljenimaju. Pschetož to Wotkasanje je wot Krystuſa ſtemu wustajene, niz so bychmy we Rjechach wofstali, ale so bychmy Wodawanje tych Rjechow pytali a bohabojsnisci byli. Tak doſta Judasch to Wotkasanje k ſsmerczi a k ſsudu, dokelz ſebi priotk wſal bjesche, so teho Knesa Jeſuſa pscheradziež a pschedac̄ze; a pschi tajkim Prjotkwsacžu a ſazakſej ſlej Woli wofsta won.

Psched tajkim Heremplom stroža so dru-dy njekotsi, dokelz woni we Hidženu a Ne-pscheczelſtwi, aby drugich ſjawnych Rjechach lejza: a nochzedža tehodla k Božemu Wotkaſanju hicž; ale wotſorkuja jo pschego wot-

jeneho Dnja, haj wot jeneho Ejeta k druhemu, hac̄z woni wele Ejet wot neho prejcz wostanu, dokelz tajke Hidženje a Rjew s Wutrobu wotpotožicž nemysla. Czi rjescha na dwojake Waschnje: kprjenem u, so ton Rjew wopuscheziež, ani so teho Rjechha wostajiež nochzedža, k druhem u, so pschecziwo Kryſtuſowej Porucznoszi tak dolho wot Božeho Wotkasanja wostanu. Tehodla dyrbeli tajzy Ludžo najpredy ton Rjew a Hidženje ſabycz, rjeschicž pschestacž, a tak psches Wuziwanje ſwjateho Wotkasanja Troscht, Wodawanje tych Rjechow a Požylnenje teje Wjeru pytacž.

Hac̄z pak so hischeze pschi tym njeđe Schkrjeczka wot Rjechha aby Spytowanja horila by, to je, dy by so drudy hischeze Zadosz a Wokhilenje k Rjeweji a k Hidženu we Wutrobi hibato, da dyrbeli so woni k Bo-hu wolač a proſyč: Ach Kneže, daj mi mjeru, Iubosnu, a czichu Wutrobu pschecziwo kojzdemu Gzlowej, a wuczisz me Kryſtuſa dla wot schitkich Rjechow, a dyrbeli ſtajkej Wjeru k Wotkasanju teho Knesa hicž, a so psched tutym Schpruchom Pa-wola nestrožicž. Pschetož to neje wot tych prajene, kotsiz ton Rjech radzi wotbycž zedža; ale wot tych, kotsiz we Rjechach lejza, a so jich tola wostajiež nochzedža, haj hischeze kwaleni bycž, aby ſwoj Rjech ſam ol-wicž zedža. Kajz my na tych Korinthiſkich widžimy, dyž jim Pawol tak pishe: Ja was nem ožu k walicž ic. ſkotrymž won poſaze, so woni bewſchitkeje Pokuſu ſa pjeſnych Kſchessijanow zedža kwaleni bycž.

Tedom njejachu woni pola Wotkasanja teho Knesa druhe Waschnje, hac̄z my njek-mamy. Czi Kſchessijenjo pschindzechu Be-czor romadu, a jydžichu romadžje we tej Gromadžisni kojzdy, ſchtož njeſeſche. Tu-dy bychu njekotsi namafani, kotsiz so potni natyfachu, a napichu. Drusy nemjejachu